

ԹՈՒՐԿԻՍՏԱՆ *)
(Միջին Ասիա)
(Վերջ)

Սամարղանդը հիմնադրվել է հարթ և հա-
ւասար դաշտի վրայ. լայն ու երկար
փողոցների երկու կողմից անկողնավոր ծա-
ռերի տակով ջուր է հոսում. Ռուսաց
թաղերի անկողնի վրայում ու կահույ-
րանքն են երկրակալի հաշվով. Այս
35,000 բնակիչ, որոնց մեծ մասը կաղ-
մալ են ռուսները, իսկ մնացածը սարգ-
ու հրեաներ են. Վերջին երկու աղա-
րակալություններն սարգում են ռուսներից
ստանալուց. ջուր թաղերում ու մետաք-
սեղ ջուրը գործածվում են առևտրական
յորաբերության միջև են Ռուսիայի հետ,
իսկ հրեաները՝ բամբակի և մետաքսի
առևտրով. Սամարղանդում կան նաև մի
քանի հայեր, որոնք Բաղդադի ներմու-
ծում են կերպարներ. Տարին 2—3 անգամ
Սամարղանդ է գալիս Մարգարիտյան
կերպարները. Սամարղանդը Երևանի
կերպարների հարցում իրադրանքների հոգևոր
պետությունը. Հայերը խնդրամատուց են
եղել ուր հարկին է, մի կողմից հող ձեռք
բերելու Սամարղանդի կեդրոնում. Եկե-
ղեցի կառուցելու նպատակով. Հայն ուր
որ եղել է, նրա առաջին գործը եկեղե-
ցի է հիմնել. Եկեղեցի ցույցով այն
է, որ Սամարղանդում ապրող 15—20
անդամները բաժնետերեր հայերն օրն ի
բուն աշխատում են միմեանց վնասել ա-
ռևտրի միջև, միմեանց ուրիշ տակ բան-
դել. միայն թե՛ գրանցվել իրենց ամենա-
նախընտրված պաշտպանության. Այս տխուր
իրողությունը հասու լինումը դժբաղդու-
թյունն ունենցանք այս տարի յուրիսի
վերջերս. մեր այնպիսի եղած ժամանակ
Այսպիսի բաժնեկան համարելով Սամար-
ղանդի վերաբերմամբ, ընդարձակ ծանո-
թությունը լինում ենք պատասխան
«Նոր-Բար»-ի այն տեղի թղթակցին.

Մոսկովյան իւր տեղում ասելու, որ
Փիլիպանյան նախնիքի գաղափարները հողե-
րը տեղից նստեցնել են 20—25 տա-
մէն խորթ լինելուց ան նախքան էր լինում.
Բաժնեկանայի նախնիքի ինքնա-
անձամբ տեսանք. Վոլոգդայի կայ մի
փոքրիկ նախնիքից, որ պատկա-
նում է վաճառական Պետրովին. Այս
գործարանը տարին միայն 2000 պ. կե-
րպան է պատրաստում, այն էլ մի մասնա-
գէտ վարպետների հետ ձեռքի բացա-
կայության պատճառով, վատ տեսակի-
ցը. Վատ չէր լինել, որ պետությունը,
կամ մասնաւոր ձեռնհաս անձինք մաս-
նաւորները ուղարկել են հետազոտելու այն-
տեղի նախնիքի հողերը. Ով գիտէ, դու-
ցէ Փիլիպանյան նախնիքից ժամանա-
կով կարող էր լինել փոխարինել Բա-
ղդադի նախնիքի հողերը.

Սամարղանդից գեղի հիսուս 280—
300 վ. հեռավորության վրայ Բուխար-
այի Կիլիկիայի քաղաքն է. Սրա
բնակիչները սարգեր ու հրեաներ են.
Թէ՛ առաջիններից և թէ՛ վերջիններից
նշանաւոր հարուստներ կան. Անդրկաս-
պիան երկաթուղու գլխից Բուխարա քա-
ղաքից 10—14 վ. հեռու է անցկաց-
րած. Տեղական ժողովուրդն իւր տղի-
տունները արգելք եղած գլխից Բուխա-
րայով անցկացնելուն, բայց այժմ գրում
է իւր սկսվելու ասկայն ու է. Բուխա-
րայի Կիլիկիայի մի առողջակամ, յաղթան-
գամ, 30—32 տարեկան տղամարդ է.
Կիլիկիայի պատկանելու պարտաւնման հո-
րակալ չլինելով հետևից արագ-
ընթաց վաղձոնների բաց պատահանից
անգամ նկատելի են. Տեղացիների նկատ
ու կաղը շատ հասարակ է, ուսումնա ու
հաղուստը՝ աղքատագին, իսկ անհարա-
սիրութիւնը ծայրայեղութեան է հասնո.
Բուխարայի ժողովուրդը ջուրը տա-
նում է հեռավոր Սամարղանդի Ջարդան
գետից. 300 վ. հեռավորութիւնից ջուրը
Ջարդանից արևով բերում հասցնում են
քաղաք և այնտեղ ամբարում առաջանե-

լի մէջ. Ջուրը չարախմբում և մինչև
անգամ ամիսներով մնալով այդ մար-
կանց ու կանանց համար իբրև լողարան
ծառայող առաջանքների մէջ. հոտում է.
բայց տղեւ բուխարացիները դարձեալ
գործ են ածում այդ սպանիչ Ջուրը
Այդ կեղտոտ, ապականուած ջրիցն ու
անմաքրասիրութիւնիցն է. որ Բուխա-
րայից երբէք չէ հեռանում «բեշտա» ա-
ռուած հիւանդութիւնը. Բեշտան արշի-
նաչափ երկարութեամբ մի որդ է. որ
լինում է սպիտակ, բարակ ու տափալ.
Այս դարձուկի որդը գլխաւորապէս գո-
յանում է կանան վրայ. Բեշտայով հիւան-
դացած մարդը, նախ ցաւ է զրում կռան,
ուսի, կամ թափի կողմից. Եթէ ցաւը
սկսուած է թափի կողմից՝ հետզհետեւ
տարածուած է դէպի ուսը, և ընդհակա
ռակն. Ծան ուսից բռնուած է, այդ
րեչաւայի պոչի կողմն է. Գարշիկի «պոչը
քիչ-քիչ մեծանալով» կաշուի տակից ձգ-
ւած անցնում է կանան ամբողջ երկարու-
թեամբ. Հիւանդի ծովոյն ու ձկնիցը
երկիւր է բարձրանում. Իսկոյն վրայ են
հասնում րեչաւայով հեքիմները և որդի
զինի կողմից կաշին զուգարթեամբ ծա-
կելով՝ դուր են հանում րեչաւայի փոք-
րիկ զուգար. Ապա հեքիմները կարծի
դեղորայքի մէջ կուտը փաթեթիկուց և
բուրդ նախազուգար միջոցները գոր-
ծադրելուց յետո՛ք՝ օրտաւոր մի պոչ փոք-
րիկ չափով րեչաւային ամբողջութեամբ
մինչև պոչի վերջին ծայրը՝ հանում են
կաշուի տակից. Բայց վնայ այն հիւան-
դին, որ րեչաւայի դուրս հանելու ժամա-
նակ կարծի ու մի մասը մնայ մարմն
սակի. այնուհետև մնացորդի հանելը ան-
հարկն էր լինել և արհիւր թիւնաւորե-
լով թշուառը լաց ու կոծի մէջ չարա-
չար կը մուծէր ակախաւաններին սար-
ապի աղիւղով. Զպէք է մտանալ, որ
րեչաւայի բժշկին ամիսներ է տեսնի
Բարեբաղդաբար այդ հիւանդութիւնը
վարակիչ է. այլ ընդունելութիւն է
գտնում միայն կեղտաւորների մօտ.

Մի թուրքիկ հայեացք է ձգելու Փու-
րիստանի բարձրագոյն ուղարկել վրայ.
Միջոցով. Անդրկասպիան երկարութեա-
լիցը գոյութիւնն չունէր, բեռնակիր ուղ-
արների հազարաւոր քարաւաններ էին
պտտում ամբողջ Միջին Ասիայում.

Այդ բերաւոր անասունների թիւն
այժմ զգալի կերպով պակասած է. Ծա-
նապարհորդը ստեղծուած պատահում է
ուղարքարաւանները միմեանց ետեղից շա-
րիշար կապտած. Ամեն մի ուղարք ծա-
կած քիչից անցկացրած է մի հաստա-
գլուս կարճիկ փայտ, որի միւս կողմից
հանուած ծայրին սնդաքցած թուր կա-
պած է առաջինից ուղարկել. Զգալի
ցան ուղարկելն անդադար յառաջ է վա-
րում. Ինքն անասուններից շատերի քի-
թը պատռուած է լինում. Միայն Բու-
խարայի ողջամիտ Կիլիկիայի է, որ իւր
երկրում խտուր արգելած է այդ բարեա-
րութիւնը.

Վերջացնելով մեր խօսքը, չնք կա-
րող չը նկատել, որ թուրք սարգերի և
նրանց հետ խառն ապրող հրեաների սի-
րավի հիւրընկալութիւնն օրինակելի է.

Ս. Սարգս,

3 սեպտեմբերի
Բաղդադ.

ԹԵՂԵԱՎԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՆՈՒՅԻ, 10 սեպտեմբերի. — Պատ-
ուական «Նոր-Բար»-ը քանիցս զգուշա-
րել է պ. պ. լրատուներին, թղթակցի-
ներին, թէ մի որ և է լուրի կամ անցքի
մասին հարցրելու աշխատանք կարելոյն
չափ զուտ եղելութիւնը հաղորդել ա-
ռանց աւելորդարանութիւնների և որ
զլխաւորն է, իրենց հետո պահան անձ-
նական հաշիւներից, կրքերից, օրով թէ
լրագրութեան պատճիւր բարձրացած կը
լինին հասարակութեան աչքում և թէ
իրենց բարեխղճաբար հաղորդած ար-

ձագանդ կը գտնէ ժողովրդի մէջ, մա-
սամբ էլ իրենք զիրք կը մնան զանազան
բամբասանքներից ու հայհոյանքից. Բայց
տարաբաղդաբար այդ աստի սնդքան
խօրը արմատ է ձգել մեր մէջ, որին ար-
մատախիլ անելը գուցէ տարիներ քաշէ.
Առաջինիս իբրև ապացոյց, թող ըն-
թերցողները կարդան մեր պարբերական
թերթերը, որոնց համարաւ ամեն մի
համարում հանդիպում են երկու երեք
հերքումի. Սակ հարկաւոր է, թէ ան-
բարեխիղճ լրատուների և թղթակցի-
ների խնդիրը և մանաւանդ կըրքով
զրուածներն ինչպիսի վարդիթ են յարու-
ցում հասարակութեան մէջ և մինչև իսկ
գործը գատարանի հասցնում. Սեղ պա-
տահած կը լինի հարեւաբար անգամ մեր
ականջով լսել հետեւեալ խօսքերը. Օր-
խանութեանը նոտում իւր խառնութի ա-
ռաջ լրագրի է կարգում. մօտենում է
նրան իւր հարեւոր հետաքրքրութեմ հարց-
նելով. — «Եր. Ա., ասում են այն ինչ բանի
համար գրուած է «կարթթումը», ճիշդ է».
«Այո, ճիշդ է գրուած, ես սրա գրողի».
«Եւ այն, եւայն, լուս ուղա են չինել գրել».
— «Եր. Ա., այն հենց միշտ այդպէս է լի-
նում. զարմանալի է, թէ ինչու չեն այն
գրում, ինչ որ ճիշդ եղելութիւնն է. Այսր,
պ. Ա., ինչու է կարթթ ապրող էլպիսի
սուտ բաները տպում է».
Ինքն մարդը
կարծում է, թէ լրագրի խորագրերը վաղա-
րանցիցս կամ խնդրելուցս լրագրի խո-
քին անձամբ ներկայ է եղել ու անպի-
զրել. Վամ պատահել ենք մի որ և է
պաշտօնական անձի, որի դէմ ուղղած
անհրեւելի զբաղաւորութիւնից զայրացած
բացակայել է. «Սո որովհետեւ այդ գը-
րուածները մինչև անգամ մտքովս էլ չէի
անցկացնել, դէ՛ չէ որ այդպէս է, յայտնե-
ան եւ գիտեմ».
Ուրեմն, սրանից կարելի է
կարկանդակ, թէ ինչ պատիւ կարող է վա-
յել լրագրի բաժնի գասի աչքում. Հենց
զոյնաման մի լուր կարդացիք պատ-
ուական «Նոր-Բար»-ի № 127-ում և որը
աւիթ սուտա մեղ այս տողերը գրել
իրեն հերքում յիշեալ համարի լուրին.
Սեղ սնդայտ պ. լրատուները թող է տալիս
իրեն այն տոտիճան անխղճաբար վա-
րուել և մեր պարկեշտ, ամօթ խառն է դեռ.
Նախապետական պաղատութեան մէջ
ապրող հայ աղջիկներին հաւասարեցնել
թուրքերին ու թաւաթներին, որը բոլ-
րովն զրոյարտութիւն է այդ հեղինակի
կողմից և զրոյարտած սրտի դառը ար-
գասիկներ, ուրիշ ոչինչ. Թողնեք Վոլկա-
սի մի քանի յայտնի քաղաքները և դառ-
նալով այն զուգարաւաններին, որպէս են
Նուխի, կարծես ոչ մի տեղ կանայք
այնքան ամօթ խառն, պարկեշտ, խոնարհ
և հնազանդ չեն եղել իրենց անուանի-
րին կամ ծնայններին, ինչպէս են Նուխու-
կանային և աղջիկները. Ծառ թողնեք յոյնե-
րից թող մերք միմիայն մէկը բերեցե-
պատեալ. Ծարմեր կանցնեն, որ մի ան-
գամ Նուխուկի ներկայացում, երկուցի,
պարսնանդէս և այն չեն լինել, որովհե-
տեւ այդ բանի համար կանանց մասնակ-
ցութեան պահանջ է զգացում այն պատ-
ճառով միայն, որ նուրիցի թէ կինն և
թէ աղջիկն այդ ամենը խառնաւ. բան է
համարում դեռ. Այդ շատ ցաւալի է,
ի հարկին, բայց ասացեք խնդրել, այս
պիսի մի զաղապարի տէր կամ կի-
նը կամ աղջիկը ինչպէս կարող է ա-
նամթ և անբարոյական կանանց հա-
ւասարակել. ինչպէս որ այդ ասում է
լրատու. Վամ ինչպէս խղճը չի տան-
ջում պարսկին, որ արտա է գցում Ս.
Զ. նշանուած աղջկայ վրայ, որ իբր թէ
նա փայլել է իւր հօր անից «զամակի
պարանոյ» Դ. ի հետ և այն. քանի որ
«զամակի պարանոյ» Դ. ի գնացել է (և
ոչ թէ փայլել) Նուխուկ մայիս ամսին,
իսկ օրորող Ա. Զ. նշանուել է օրոտոտ
սակին պարսկի ակնարկած Ա. Զ. ի հետ.
Միթէ սա պարզ ապացոյց չէ լրատու.
պարսկի զրոյարտած քրքերն Եւ կամ
ինչպէս է տանջում պարսկի խղճը ա-
րտաւորել մի խեղճ պրի կնո՞ք. «Սա-
միթ բաշտ» անունը, որ իբր թէ գտ-

մօղկութեամբ է պարապում և «քիչ
է մնում ուղարկել էլ հետ ամուսնացնէ».
Թող ընթերցողներն իմանան, որ Սալա-
թի-բաշտ մօղկութեւ չէ, այլ մի խեղճ
այրիկ կին որբերով ծանրաբեռնուած և
այդ որբերի օրուայ պարենը հայթհայ-
թում է նա սրա նրա համարհաց թխե-
լով և ոչ թէ մօղկութեամբ. Իսկ ինչ
կը վերաբերի մօղկութեամբ, Նու-
խում կարող չէ մօղկութեամբ գոյու-
թիւն ունենալ, որովհետեւ Նուխին մի
փոքր քաղաք լինելով և ամենքը միմեանց
լաւ ծանօթ ու իբրև աղակիցներ միա-
սին ապրելով, կարիք չունին իրենց ա-
մուսնացնելու աղջկայ կամ տղայի հա-
մար մօղկութեանը դիմել.

Ո.

ՂԱՅԱՆ, 6 սեպտեմբերի. — Դիլիջանից
սկսած Աղստի ալ ու ձախ ափերում
մինչև Ղաղախ քաղաքի բերանը նկատ
են տուած հետեւեալ հայաբնակ գիւղերը՝
Դիլիջան, Պողոս-Քիւստ, Զարեշ, Վե-
րին-Աղստ, Քարվառար, Խաւարա-
ձոր, Քրդեան, Քալա, Ներքին-Աղստ,
Խաշթառակ, Ռեւալու, Աչալու, Սև
Քար, Մեղրի գետ, Սուր գետ, Ուղուծա-
լա և Լալի գիւղ.

Այս 17 գիւղերից միմիայն Դիլիջա-
նում ու Քարվառարայում են զարդ
եղել. այն ինչ Պողոս-Քիւստ (200 տուն),
Վերին-Աղստ (170 տուն), Աչալու (250
տուն), Սևալու (300 տուն), Ու-
ղուծալու (150 տուն) երբէք զարդ-
ներ չեն եղել և այդ գիւղերի ընդունակ
և առողջ երիտաները «ղլխի, կոծ-կոծ»
անելով խողի յետեղել ման են եկել, վեր
չը ճնշուել գիւղի զաղանքներից՝ աղքա-
տացի ու անիծելով իրենց սե օրը՝ վայր
րնիկ մեռել.

Ճշմարիտ է, յիշածս բաղմամբը գիւ-
ղերից իւրաքանչիւրում կան միջնակարգ
և մինչև անգամ բարձր ուսումնաք ստա-
նած տղայք, բայց նրանք իրենց սկզբը
նախաւ ուսումնաք տուցել են հայրենիքից
100—120 վերան հեռի քաղաքներում
անտեղի չարաբանքներ կրելով.

Մտածելով մարդ զարմանում է, թէ
այդ ինչպէս կարել է, որ Թիֆլիսի ա-
ռաջնորդութիւնից այդքան մօտ գտնուող
զուտ հայաբնակ գիւղերը, որոնք խոշոր
նիւթական նպաստ են տուել և տալիս
հողերաւորութեան, — մնացել են մին-
չև օրս առանց զարդի.

Ղաղախեցին լուծ է արդար բար-
կութեամբ, որ այս ինչ այն ինչ հեռա-
ւոր անխիւններում զարդներ են բաց-
ւում, այն ինչ իրեն մէջ ոչ որ չի բաց
անում. Արդեօք ինչո՞վ են մեղաւոր խեղճ
զաղանքները. Ուղուծալան, որ տուել
է քանի մի նշանաւոր որդի, իւր մէջ
մի հատիկ ծխական զարդ չունի, որ
քեռակների երկիւններին աշխարհիս
«խերի շառի հետ ծանօթացնի» — գիւ-
ղացիները լեղուով ասած.

Այդ տեսակետից պիտի ողջունած թե-
մական վերաբեռնել, Առաջնորդի կար-
գադրութեամբ, այցելութիւնը Ղաղախի
գաւառին.

Հայր վերադառնալը ամառս չըլելով
Լուռու և Ղաղախու գաւառները, ամեն
մի նշանաւոր գիւղում ծխական զարդ
է բաց արել. և որ մարդ մտածում է,
թէ գիտութեան ազատ լոյսն այսուհետև
թափանցելու է և մեր գիւղերը, ուրա-
խանում երկրում է. Մնում է մնալ
ցանկալ, որ սկսած բարի գործը եռան-
գով առաջ տանալ.

ԽԱՌԻՔԻԱ. — Վ. Պօլից օգոստոսի 31-ին
Բելոռուսի գործակալութեանը հեռագրում
են, որ միմ վերջերս ստղծանք մի ըն-
դարձակ յիշատակագիր է ներկայացրել
ընդհանուր քաղաքական գրութեան մա-
սին, որի մէջ նաև իւր հայեացքներն է

յայտնում հայոց ինչորի վերաբերմամբ.
Ենթադրում են, որ այն բանից, թէ սուր-
թանն ինչպէս կ'ընդունի այդ յիշատա-
կագիրը, կախուած կը լինի Քիւստի
իւր պաշտօնում մնալու կամ այդ պաշ-
տօնից հրաժարուելու. ինչորի լուծումը.
— Վ. Պօլից նոյն թուին նոյն գործա-
կալութեանը հեռագրում են, որ Մու-
րադը, Էմինը և մի քանի քորդեր
մօտերքս Վ. Պօլից Հայաստան են
ուղարկուել, բայց Տրապիզոնում, Սուր-
թանի հրամանով, ձերբակալուել են և
նորից Վ. Պօլիս են տարուել. Նրանց
վրայ կապուած է եղել թէ նրանք աշակ-
ցել են Մուսա-բէյի փախչելուն և մտա-
գիր են եղել Քուրդստանում ընդհանուր
յեզակիւթութիւն ծագեցնել.

— Վ. Պօլից օգոս. 22-ին Բելոռուսի
գործակալութեանը հեռագրում են, որ
Բախտիկի գիւղում հայերը թուրքաց
հինգ զաթթիաներ են սպանել. Այդ գոր-
ծը քննուել է պարտաւոր աղբարտա-
տութեան և արտաքին գործերի մինիս-
տրների ներկայութեամբ.

— Վ. Պօլից նոյն թուին նոյն գոր-
ծակալութեանը հեռագրում են, որ լու-
րերին նայելով, Սուրթանը մօտերքս ըն-
դունելութիւն ունենալով, աւստրիական
դեսպանին յայտնել է, որ Հայաստանի
գրութիւնը նրան միծ անհանգստութիւն
է պատճառուած, բայց նա յոյս ունի, որ
Հայաստանում բարօրութիւն մտցնելու
համար եղած աշխատանքները շուտով
բաւարար հետևանքների կը հասցնեն.

ՔԱՂԱՔԱՅԱՆ, 1 ՈՒՐԵՐ

— Աստրո-ռուսական կառավարու-
թիւնը յայտարարել է, որ պատրաստ
է մասնակցելու միջազգային առողջապա-
հական կոնֆերանցային, որ խաղաղան
կառավարութիւնը մտադրել է կոչել Հոռ-
մու.

— Սօֆիայից սեպտեմբերի 6-ին հեռա-
գրում են, որ Վ. Պօլից հետ եղած եր-
կաթուղային յարաբերութիւնը արդէն
երկու օր է կարուած է, որովհետեւ Վեր-
նախիայի և Աղբարտալուի միջև տարա-
ծութիւնը հեղեղուած է. Արդէն հինգե-
րորդ օրն է, որ ամբողջ Բուլղարիայում
յորդաւատ անձրև է գալիս.

— Սեպտեմբերի 9-ին Պարիզում առող-
ջապահական խորհուրդ կայացաւ, որտեղ
հետեւեալ տեղեկութիւնները հաղորդուե-
ցան ինչպէս Փրանսիայի, նոյնպէս և ար-
տասահմանի առողջապահական գրու-
թեան մասին.

Փրանսիայում լաւ է.
Սեպտեմբերում առաջուայ պէս է, թէ
նկատելի է, որ վարակիչ հիւանդութիւ-
նը Վալենցիայում, Ալբանիայում և Տօլե-
զոյում փոքր ինչ տատանում է.
Արեւելքում ողջեկեցիկ կեդրոնները շա-
րունակում են գործել. Խօլերան յայտ-
նուել է Մէքքայից Սեղիսա ուղևորող
բարաւանի մէջ. Զէքէ-Տօրում մարա-
րան է հիմնուած Մէքքայից եկող ուխ-
տագնացների համար, որոնք օգոստոսի
29-ին մօտ 5,000 հոգի էին. Դրանց մէջ
մի օրում խօլերայից մօտ 30 մահուան
դէպք է պատահում.

Սեպտեմբերում բոլոր անհրաժեշտ միջոց-
ները ձեռք են առնուած, և եթէ զրանք
խառնութեամբ գործադրեն, երկիւղի
տեղից չի լինի.
Ալբանիայ, Տունիսում, Աստրիայում,
Բոսնիայում և Հերցեգովինայում խօլերա-
յի դէմ նոյնպէս միջոցներ են ձեռք
առնուած.

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Աշտիկի շրջից. — Պարիզի մասուլը
միայն մօտերքս խնացաւ, որ Փրանսիայի
մայրաքաղաքում յատկապէս աղքատների
համար հրատարակուող չարախմբներ
կայ. Այդ չարախմբները ոչ բարեբա-
կանութեամբ է գրաւուած և ոչ գեղար-
ուեստական գրականութեամբ, այլ միայն
փաստեր և տեղեկութիւններ է հաղոր-
դում իւր ընթերցողներին պարզապէս
վերաբերմամբ. Բարեբաշտը համար 20

3-3